

LA SOCIETAT MALALTA

El principi en que ha de basar-se el fet d'atacar les malalties és crear un cos robust; però no un cost robust amb el treball artístic d'un metges sobre un organisme dèbil, sinó, creant un cos robust, amb el treball de tota la col·lectivitat i sobre aquesta col·lectivitat social.

... I la medicina tindrà que convertir-se un dia, llavors, en una ciència que serveixi per prevenir las malalties, que serveixi per orientar al públic cap als seus deures mèdics, i que solament hagi d'intervenir en casos d'extrema urgència, per realitzar alguna intervenció quirúrgica o quelcom que s'escapi a les característiques d'aquesta nova societat que estem creant.

... Devem llavors, començar a esborrar els nostres vells conceptes i començar a apropar-nos cada cop mes al poble... No hem de d'apropar-nos al poble per dir: "Aquí estem. Venim a donar-te la caritat de la nostra presència, a ensenyar-te amb la nostra ciència, a demostrar-te els teus errors, la teva incultura, la teva manca de coneixements elementals". Hem d'anar amb afany investigador i amb esperit humil, a aprendre en la gran font que és el poble.

Ché Guevara: Discurs en la inauguració del Curs d'Adoctrinament del Ministeri de Salut Pública, 19 d'agost de 1960.

Dintre d'aquest entramat d'una suposada pandèmia mundial que, per cert és infinitament menor que qualsevol grip estacional que cada any comporta la mort de centenars de milers de persones, la immensa majoria d'elles, per no dir la totalitat, estan afectades per diversos dolors o diagnosticats com a malalts "crònics" ja siguin asmàtics, d'insuficiència pulmonar, etc. Tenim la ocasió de posar sobre la taula les qüestions de fons, el perquè s'emmalalteix i no simplement com s'ha d'intervenir davant dels símptomes.

¿Què mengem, que respirem, quin és el nostre estat psico-afectiu, quin és l'índex d'estrès pel treball, etc. En definitiva, ¿Per què emmalaltim?, ¿Com responem a la pregunta de per què en una situació donada, en un mateix espai, unes persones emmalalteixen i altres no?

Hauríem de començar a buscar respostes tot i que aquestes fossin parcials; sobre què és un cos robust, no en el sentit muscular, sinó des d'una perspectiva holística i de capacitat d'autogestió del nostre propi cos i no atribuir els nostres malestars a "microorganismes" que ens ataquen i als quals cal eliminar. Aquestes respostes serien

una gran contribució als que desitgem una societat futura lliure de la sagrada propietat privada sobre els béns i persones però, alhora, una societat en la que les persones siguin realment autònomes, coneixedores del seu cos i de les seves emocions, i com evidenciava el Ché Guevara “no crear un cos robust amb el treball artístic d’un metge sobre un organisme dèbil”.

Diverses veus, des de fa anys, s’alcen per denunciar la constant degradació del nostre entorn, la contaminació, els aliments adulterats, els pesticides, l’abús d’antibiòtics i psicotròpics, l’abús de l’alcohol i les drogues, els conservants sintètics, les emanacions de xeno-estrògens, i podríem continuar amb una llarga llista.

Sense dubte, la salut és un element bàsic per crear consens en la societat, i ho saben molt bé els lloctinents del capital, es a dir, els governs de torn, els quals gasten milers de milions de pal·liatius pels símptomes de qualsevol dolència, tot i que aquesta, quan es pregunta als professionals acostumen a dir en la majoria de casos que és d’etiologia desconeguda, es a dir, que es desconeixen les causes i només es coneixen els símptomes les quals, mitjançant unes fórmules químiques patentades per les multinacionals farmacèutiques, són alleujats.

La investigació científica al servei de la societat i no del capital hauria de dedicar tot el seu esforç per conèixer l’etiologia de diverses dolències, però, en tot cas, al no poder patentar tals descobriments, tota la dedicació deriva cap a la cerca de pal·liatius que si són patentables i, per tant, extremadament rentables.

Sense dubte que vivim en una societat malalta, tant malalta que inclús aquells que es reclamen d’alternativa revolucionària a la mateixa acaben caient de genolls davant el capital al mínim símptoma de malestar física i reclamen el mateix de sempre: que s’alleugerin els símptomes oblidant les causes dels mals. Es perden en la forma, oblidant el fons. Això el que podem comprovar en llegir els comunicats de diverses formacions polítiques autodenominades d’esquerres reclamant qualsevol cosa de tipus material sense exigir investigar les causes que originen certes malalties.

Es pot perdre un moment històric en el qual posar sobre la taula les causes dels nostres mals si la reclamació es basa exclusivament en atenuar els efectes. Així sols s’aconseguirà l’actual sistema de dominació. Val la pena, doncs, reflexionar al voltant de tot plegat.

Josep Cónsola, març 2020